

núm

Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya

Treballadora

31

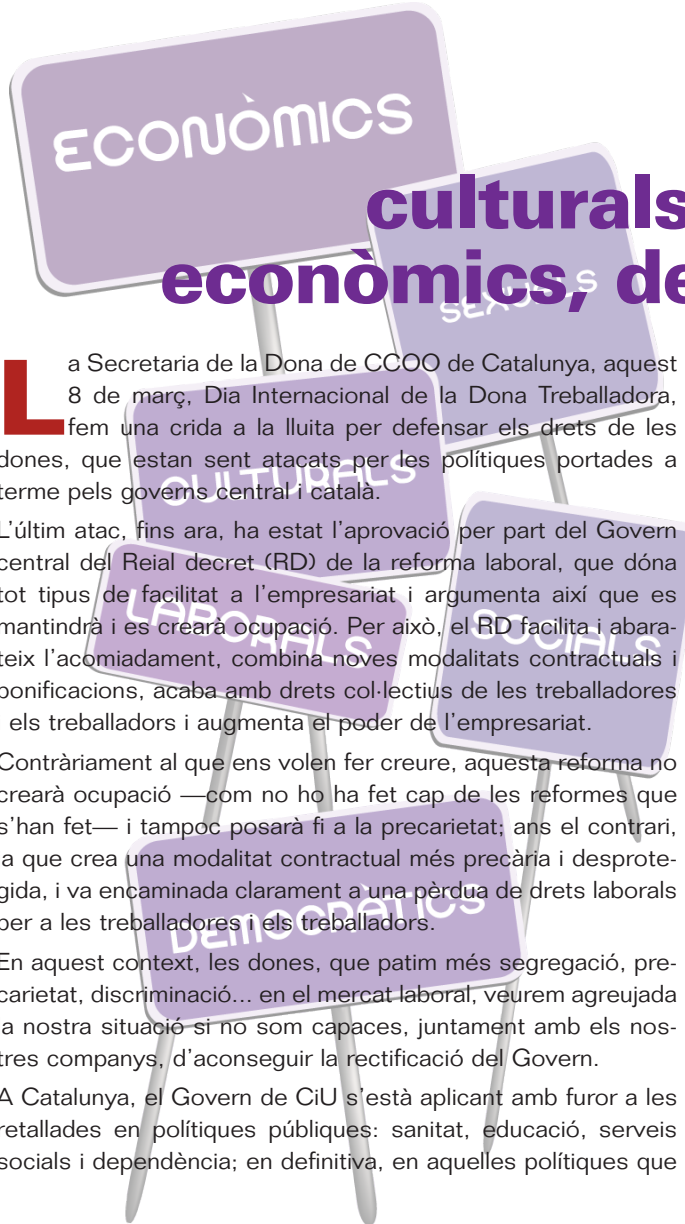
8 de març 2012

Dia internacional de la dona treballadora

Pels Nostres Drets

editorial

Pels nostres drets culturals, sexuals, laborals, econòmics, democràtics, socials

La Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya, aquest 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, fem una crida a la lluita per defensar els drets de les dones, que estan sent atacats per les polítiques portades a terme pels governs central i català.

L'últim atac, fins ara, ha estat l'aprovació per part del Govern central del Reial decret (RD) de la reforma laboral, que dóna tot tipus de facilitat a l'empresariat i argumenta així que es mantindrà i es crearà ocupació. Per això, el RD facilita i abarateix l'acomiadament, combina noves modalitats contractuals i bonificacions, acaba amb drets col·lectius de les treballadores i els treballadors i augmenta el poder de l'empresariat.

Contràriament al que ens volen fer creure, aquesta reforma no crearà ocupació —com no ho ha fet cap de les reformes que s'han fet— i tampoc posarà fi a la precarietat; ans el contrari, ja que crea una modalitat contractual més precària i desprotegida, i va encaminada clarament a una pèrdua de drets laborals per a les treballadores i els treballadors.

En aquest context, les dones, que patim més segregació, precarietat, discriminació... en el mercat laboral, veurem agreujada la nostra situació si no som capaces, juntament amb els nostres companys, d'aconseguir la rectificació del Govern.

A Catalunya, el Govern de CiU s'està aplicant amb furor a les retallades en polítiques públiques: sanitat, educació, serveis socials i dependència; en definitiva, en aquelles polítiques que

tenen com a objectiu el benestar de les persones, fet que està debilitant el precari estat del benestar que teníem en el nostre país. Aquestes retallades tenen un impacte directe en les polítiques d'igualtat, ja que s'han suspès organismes d'igualtat i s'han eliminat recursos per combatre la discriminació de les dones en tots els àmbits de la societat.

La Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya defensa la llei vigent de salut sexual i reproductiva, i rebutja les intencions manifestades pel ministre de Justícia respecte de la modificació que el Govern del PP vol fer en el camí de negar i penalitzar el dret de les dones a decidir lliurement i responsablement sobre la seva maternitat.

Així mateix, exigim al Govern de la Generalitat de Catalunya que estableixi les mesures adequades per a un desenvolupament ple i equitatiu de la llei.

Les dones de CCOO de Catalunya hem de ser motors, com hem estat sempre, de les lluites que estem fent, i haurem de seguir fent, per aturar la involució a què ens estan portant les polítiques dels governs de Catalunya i de l'Estat, que governen sota el dictat de les institucions econòmiques internacionals i que obliden que el seu deure com a Govern és tenir cura del benestar de les persones.

Rosa Bofill
Secretària de la Dona de
CCOO de Catalunya

● Pels nostres drets culturals, sexuals, laborals, econòmics, democràtics, socials	2
● Entrevista	4
● Els plans i les mesures d'igualtat en la negociació col·lectiva	6
● 25-N: Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones	7
● La lluita de les dones: de la paritat a l'eliminació de drets	8
● Qui som, què fem: Acte de la plataforma unitària contra les violències de gènere	9
Fartes de populisme! Avortament lliure i gratuït!	9
Actes centrals 2012	10
● Recomanem	11

Consell de redacció: Rosa Bofill, Carme Catalán, Carme López, Lidia Sandalinas, Encarna Tarrías, Olga Fernández, Aurora Richarte, Pilar García, Miriam Sampere. Cap de redacció: Carme Catalán. Edita: Secretaria de la Dona de CCOO Catalunya. Redacció: Via Laietana, 16 – 5a planta, 08003, Barcelona, tel.: 93 481 29 13, fax: 93 481 28 75, adreça electrònica: dona@ccoo.cat, web: www.dona.ccoo.cat. Maquetació: macdbook.com. Correcció: Servei Lingüístic. Fotos: Arxiu Secretaria de la Dona. Núm. 31. Imprimeix: L. Rosés.

PELS NOSTRES DRETS

8 de març de 2012

CCOO

CCOO de Catalunya, davant de la celebració del 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, refermem el nostre compromís amb les polítiques d'igualtat entre dones i homes pel desenvolupament d'un model social més just i igualitari en drets i per l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones.

CCOO de Catalunya reiterem la nostra denúncia de la desigualtat de gènere en el mercat de treball, que es manifesta en més dificultats per accedir a l'ocupació, en una taxa d'atur femení que arriba ja al 20%, en una bretxa salarial del voltant del 19%, en més temporalitat i treball a temps parcial, en més segregació ocupacional, horitzontal i vertical...

Aquest 8 de Març està marcat pel protagonisme de la crisi econòmica i financera i l'impacte de les mesures laborals que retallen drets a treballadores i treballadors, precaritzen les condicions de treball, afavoreixen el desmantellament de l'estat del benestar i mostren el fracàs d'un model de creixement que provoca desigualtats socials i de gènere. Una situació de retrocés econòmic i social que afecta d'una manera més profunda les dones, ja que parteixen d'una realitat de desigualtat.

CCOO de Catalunya rebutgem la reforma del mercat laboral aprovada pel Govern del PP perquè és injusta, ineficaç i inútil, ja que representa una pèrdua de drets per a tothom i, a més, intensifica les desigualtats de gènere.

La retallada de les polítiques públiques no ha fet més que debilitar l'estat del benestar, alhora que la reducció dels pressupostos destinats a polítiques d'igualtat, la Llei d'autonomia personal i la Llei de drets sexuals i reproductius, així com la supressió d'organismes d'igualtat i centres d'atenció per a les dones en situació de vulnerabilitat han reduït els drets de les dones.

CCOO de Catalunya té alternatives que no es basen en retallades sinó per una fiscalitat justa, per un canvi en el sistema productiu i en l'adopció de mesures, com ampliar els serveis públics i generar un canvi que inclogui l'atenció a les noves necessitats socials, l'activació de sistemes específics per corregir les desigualtats i la posada en marxa de mesures estructurals que facilitin la incorporació de les dones a tots els sectors productius.

Tanmateix, no volem deixar de fer esment a la millora de les condicions de treball aconseguida, gràcies a l'Acord de Pensions de febrer de 2011, en dos sectors molt feminitzats: d'una banda,

l'agrari, i la integració de les treballadores del règim especial d'empleades i empleats de la llar en el règim general, que, tot i que encara no les iguala en drets a les treballadores del règim general, sí que representa una millora prou significativa i dona resposta a una reivindicació sindical històrica.

CCOO de Catalunya treballarà activament:

- Perquè el Govern de la Generalitat assumeixi la responsabilitat de fer complir la llei en les relacions laborals, asseguri que s'apliquen mesures destinades a evitar la discriminació per raó de gènere a la feina i incorpori la dimensió de gènere en les relacions laborals.

Perquè es continuïn desenvolupant mesures i plans d'igualtat a les empreses per afavorir l'ocupació, la formació i la promoció de les dones, eliminar la segregació laboral, promoure la salut laboral de les dones i combatre la violència de gènere, l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe.

- Perquè s'incrementi la representació i la presència de les dones en els àmbits sindical, l'econòmic, polític, i a la presa de decisions, la direcció de les empreses i els consells d'administració, presència imprescindible per aconseguir la plena integració de les dones a la societat.

- Perquè els temps de vida i de treball siguin compartits i es faci compatible la vida familiar i la personal de dones i homes. Cal avançar en més autonomia per a les dones i reforçar la inversió pública en infraestructures socials per a educació infantil i atenció a persones amb dependència.

- Perquè s'aconsegueixi una societat més justa, equitativa i democràtica, laica i progressista, que elimini les situacions de violència, discriminació i pobresa que viuen les dones arreu del món.

CCOO DE CATALUNYA FEM UNA CRIDA A TREBALLADORES I TREBALLADORS I AL CONJUNT DE LA POBLACIÓ A PARTICIPAR EN ELS DIFERENTS ACTES AMB MOTIU DEL 8 DE MARÇ, I A SUMAR-SE A LES DEMANDES DE LES DONES EN LES MOBILITZACIONS QUE S'ESTAN FENT I ES FARAN PER ATURAR LA REFORMA LABORAL I LES POLÍTIQUES ANTISOCIALS DELS GOVERNOS CENTRAL I CATALÀ.

Les delegades de ccoo d'empreses o sectors amb dificultats

En aquesta situació de grans dificultats a les empreses per conservar les condicions i els llocs de treball, les delegades sindicals de CCOO són un pilar imprescindible per poder afrontar la crisi i intentar no retrocedir; amb aquestes entrevistes a diverses delegades volem esbrinar quina és la seva tasca en moments tan difícils. Aquestes són les preguntes que varem formular a les delegades de CCOO:

1. Com està afectant la crisi en la teva empresa. Hi ha hagut pèrdua de llocs de treball i/o canvi de condicions laborals? I pel que fa al territori i a la població on es troba?
2. Quina proporció de dones n'han sortit afectades?
3. Quines accions s'han realitzat per aconseguir no perdre drets laborals?
4. Com repercuteix en les condicions de vida de les dones que han estat afectades?

Carme Catalán Piñol
Acció i Desenvolupament de Polítiques de Dones
Secretaria de la Dona

Les respostes de la **Victoria Izquierdo, delegada de l'Hotel Hilton (Barcelona),** han estat:

1. A la nostra empresa, que pertany al sector turístic, la crisi no ens està afectant gaire perquè el turisme està sobrevivint, però tenim una problemàtica molt específica, ja que som un hotel molt antic que s'ha hagut d'adaptar per poder competir. Per això, hem passat per dos períodes: en el primer s'havien d'abaratir preus; això no va fer disminuir la nostra feina perquè teníem molta ocupació, però va afectar els sous. Després van decidir fer obres i van fer dos expedients: el primer, de suspensió temporal per remodelació, que va afectar tota la plantilla, i el segon, quan van reobrir, ja que, com que preveïen menys feina, van fer una extinció de contractes que en principi havia d'afectar vint-i-dues persones, tot i que, finalment, les afectades van ser-ne deu. Les afectacions com a territori, tenint en compte que es tracta de Barcelona ciutat, són difícils de recomptar.
2. L'expedient de suspensió temporal va afectar tota la plantilla i el d'extinció ha afectat més homes, perquè els llocs de treball que volien suprimir estaven molt masculinitzats.
3. Hem pogut negociar les condicions d'extinció perquè a l'empresa hi havia un clima de diàleg.
4. Amb l'ERO temporal hi va haver un cert retard a l'hora de percebre els salaris. Hem passat dos mesos de moltes dificultats. Amb el d'extinció tot-hom ha marxat amb una indemnització acordada i en algun cas tenien altres sortides laborals. S'ha intentat que no afectés mares soles o persones a punt de jubilar-se. És clar que els resultats caldrà veure'ls d'aquí a un temps.

Les respostes de la Sacri Cortijo, de FICOSA (Viladecavalls), han estat:

1. Hi ha hagut un canvi d'empresa, i en dos anys s'han destruït uns dos-cents llocs de treball aproximadament. Les que hem quedat a la plantilla estem treballant vint-i-dues hores més amb els salaris congelats durant dos anys, i aquest any amb una pujada més baixa que la de l'IPC. També ens ha afectat en altres àmbits, com ara en el fons de diners per a temes socials, en les subvencions per a formació, en els llibres escolars, etc. L'impacte ha afectat la població de tota la comarca, perquè hi ha més aturats i aturades, ja que l'empresa donava força feina, a vegades també per temporada. També ha afectat empreses subcontractades i proveïdors, i ha tingut directament conseqüències sobre els llocs de treball.
2. No sé gaire bé quins són els percentatges, però crec que ha afectat més les dones.
3. Vam manifestar-nos i vam convocar vaga dos cops, però finalment no en vam fer perquè hi havia una gran disminució de feina. Vam fer molts contactes i negociacions perquè primer volien tancar l'empresa; la sortida va ser arribar a un acord, però va comportar una baixada de les condicions laborals (salari, etc.). També això va ajudar, ja que per a aquest any es volia fer un ERO temporal i no s'ha fet.
4. A més de les afectades per la recessió d'ocupació, algunes dones tenien reducció de jornada i han optat per agafar baixes incentivades. Ara pot tornar a passar perquè a vegades és difícil l'adaptació de la reducció a la producció. L'empresa ha obligat a fer reduccions de jornada i a unificar horaris. Vam anar a la Inspecció de Treball i ens va donar la raó; la Seguretat Social va actuar d'ofici, però el Jutjat Social ho va desestimar. Tampoc es preveu la formació per a dones amb reducció de jornada. Ara estem intentant negociar a través d'un pla d'igualtat, però no estem avançant en aquests temes. També quan hi ha vacants internes no s'accepten dones amb reducció de jornada.

Les respostes de la Montse Sedó, de la Clínica Platón, han estat:

1. La Clínica Platón, com que pertany a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, va patir en primer lloc una retallada del 5% dels salaris i també canvis organitzatius. En segon lloc, hi va haver un ERO que va afectar cinquanta-dos llocs de treball, per la qual cosa hi va haver trenta-vuit acomiadaments i catorze no-renovacions (alguns contractes eren eventuais) i jubilacions. L'efecte sobre el territori ha estat poc visible perquè és un hospital que està situat en una zona d'alt nivell adquisitiu. Tot i que s'han augmentat una mica les llistes d'espera per tenir accés a certs serveis, això no ha causat gaire enrenou perquè moltes de les persones usuàries també disposen d'una mútua i algunes han optat per anar a la privada. Probablement per la mateixa raó els veïns tampoc s'han implicat contra les retallades de serveis, i molts fins i tot un temps després desconeixen el que ha passat. L'efecte principal ha estat la destrucció de llocs de treball, però l'actitud aquí ha estat diferent de la d'altres zones de Barcelona i de Catalunya, on la defensa de la sanitat pública ha estat encapçalada per les associacions dels barris o poblacions.
2. Molt més de la meitat dels llocs de treball afectats eren de dones, però això correspon al fet que són plantilles molt feminitzades.
3. Vam intentar reduir al mínim l'impacte, amb lluites conjuntes amb diversos centres sanitaris afectats, recollida de signatures, concentracions, manifestacions, intentant pactar perquè l'impacte fos menys lesiu. Inicialment, l'extinció havia d'afectar entre cinquanta i seixanta persones i ha acabat afectant-ne trenta-vuit.
4. Hi ha dones que s'han quedat sense feina i ara és un moment difícil. Amb les que van marxar van crear una borsa de treball perquè, posteriorment, en cas necessari, tinguessin prioritat en la contractació. També vam vigilar que en les afectacions no hi hagués dones amb situacions personals molt difícils, com per exemple mares soles. També vàrem negociar que les dones afectades tinguessin dret a assistir a la formació que es fes des del centre per millorar la seva qualificació.

Les respostes de l'Arantxa Pérez, delegada del sector d'empreses consultores i d'estudis de mercat, han estat:

1. En aquest moment, el sector de les TIC també pateix els efectes de la crisi perquè les empreses inverteixen menys en noves tecnologies i d'altres abaixen les tarifes. Les empreses estan afrontant aquesta situació acomiadant i, alhora, fent noves contractacions, però amb salaris més baixos i amb pitjors condicions laborals. Les empreses estan optant per presentar ERO intentant incloure el màxim de persones que estan protegides per llei i que en situacions normals són més difícils d'acomiar. D'altres opten per fer acomiadaments individuals dins del nombre que els permet la llei, tot i que molts són improcedents, ja que prefereixen pagar i així evitar la mala imatge que comporta un expedient.
2. A la majoria de les empreses hi ha una proporció del 70% d'homes i el 30% de dones. Una de les causes és que hi ha poques dones que estudiïn enginyeries. D'altra banda, les exigències d'aquest tipus d'empreses fan que per a moltes dones no siguin gaire atractives, ja que la conciliació de la vida laboral i la familiar es fa difícil. Les dones a l'empresa es troben majoritàriament en els nivells mitjans i baixos, i gairebé no són presents en les direccions de les companyies. La proporció de dones que està sortint no està gaire quantificada.
3. És un sector on no hi ha gaire cultura de pacte i de negociació per part de l'empresa i on les treballadores i els treballadors tampoc tenen cultura sindical; els costa molt mobilitzar-se i sortir al carrer per defensar els seus drets. Per això, estem treballant en la informació i la conscienciació per millorar les possibilitats d'acció.
4. A la gent afectada pels acomiadaments els costa reubicar-se en el sector i quan ho fan és amb unes condicions laborals pitjors. D'altra banda, les persones —la gran majoria dones— que es queden a les empreses i que tenen reducció de jornada, tant per guarda legal de menors com per tenir cura de familiars dependents, tenen més problemes per promocionar-se o per tenir increments salarials, ja que preval el fet de tenir jornades flexibles i adaptades al que el client demani.

Els plans i les mesures d'igualtat en la negociació col·lectiva

Ara farà 5 anys que es va aprovar la Llei orgànica per a la igualtat efectiva de dones i homes, que ha afectat i modificat la normativa laboral, per incorporar dins de la negociació col·lectiva l'establiment de mesures i plans d'igualtat per eradicar i combatre les desigualtats i les discriminacions cap a les dones en l'àmbit laboral.

Des de la Secretaria de la Dona de Comissions Obreres de Catalunya estem elaborant un informe de com s'han articulats les mesures i/o els plans d'igualtat en els convenis sectorials.

Els gràfics que publiquem s'han elaborat

amb els convenis col·lectius sectorials vigents, publicats en el BOE, el DOGC o el BOP, recollits pel CERES en data 21 de gener del 2010. Mostren els convenis sectorials estudiats, quants regulen sobre mesures d'igualtat, quants sobre plans d'igualtat o quants no incorporen encara res. Es poden donar convenis que recullin tant mesures com plans d'igualtat. Hi ha un gràfic de tots els convenis, un altre sobre la seva aplicació territorial i un altre sobre a quina federació pertanyen.

Podem observar que hi ha més convenis que incorporen mesures d'igualtat que

no pas que facin referència als plans d'igualtat.

És cert que la llei obliga a establir mesures d'igualtat a totes les empreses i obliga a plans d'igualtat a les empreses on treballin més de 250 persones, o menys, si així es regula en conveni, o a les empreses que hagin estat sancionades per discriminació cap a les dones. També és cert que els plans d'igualtat són específics per a cada empresa i no pot haver-hi un pla d'igualtat únic per a les empreses d'un sector.

Però sí que és molt important que en la negociació col·lectiva incorporem la

INFORME QUART TRIMESTRE 2011 **Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya**

Total de població femenina més gran de 16 anys a Catalunya: 3.114.200 (51,45%)

ACTIVES: 1.752.000 (56,25%)

INACTIVES: 1.362.300 (43,75%)

OCUPADES: 1.396.800 (79,73%)

ATURADES: 355.100 (20,27%)

Edat	Actives	% total	Ocupades	% sobre actives
De 16 a 24 anys	153.300	49,17	83.000	54,14
De 25 a 54 anys	1.378.700	83,34	1.124.900	81,59
De 55 anys i més	219.900	19,15	189.000	85,95
Total	1.752.000	56,25	1.396.800	79,73

Edat	Aturades	% sobre actives	Cercant 1a. feina	% sobre actives
De 16 a 24 anys	70.300	45,86	27.706	18,07
De 25 a 54 anys	253.800	18,41	13.490	0,98
De 55 anys i més	30.900	14,05	721	0,33
Total	355.100	20,27	41.917	2,39

Edat	Inactives	% total
De 16 a 24 anys	158.500	50,83
De 25 a 54 anys	275.600	16,66
De 55 anys i més	928.200	80,84
Total	1.362.300	43,75

Activitat per sectors
 Agricultura: 0,93 % Indústria: 14,25 % Construcció: 1,78 % Serveis: 83,03 %

Taxes

	Dones	Homes
Inactivitat	43,7	30,9
Activitat	56,3	69,1
Ocupació	44,9	54,8
Atur	20,3	20,7

Situació professional

		% total
Empresàries i cooperativistes	143.500	31,26
Ajuts familiars	9.600	58,54
Assalariades	1.243.700	49,14
Altres	0	0

Tipus de contracte

	% Dones	% Homes
Indefinit	79,80	80,67
Temporal	20,20	19,33

Tipus de jornada

	% Dones	% Homes
Completa	76,84	94,15
Parcial	23,16	5,85

Durada de l'atur

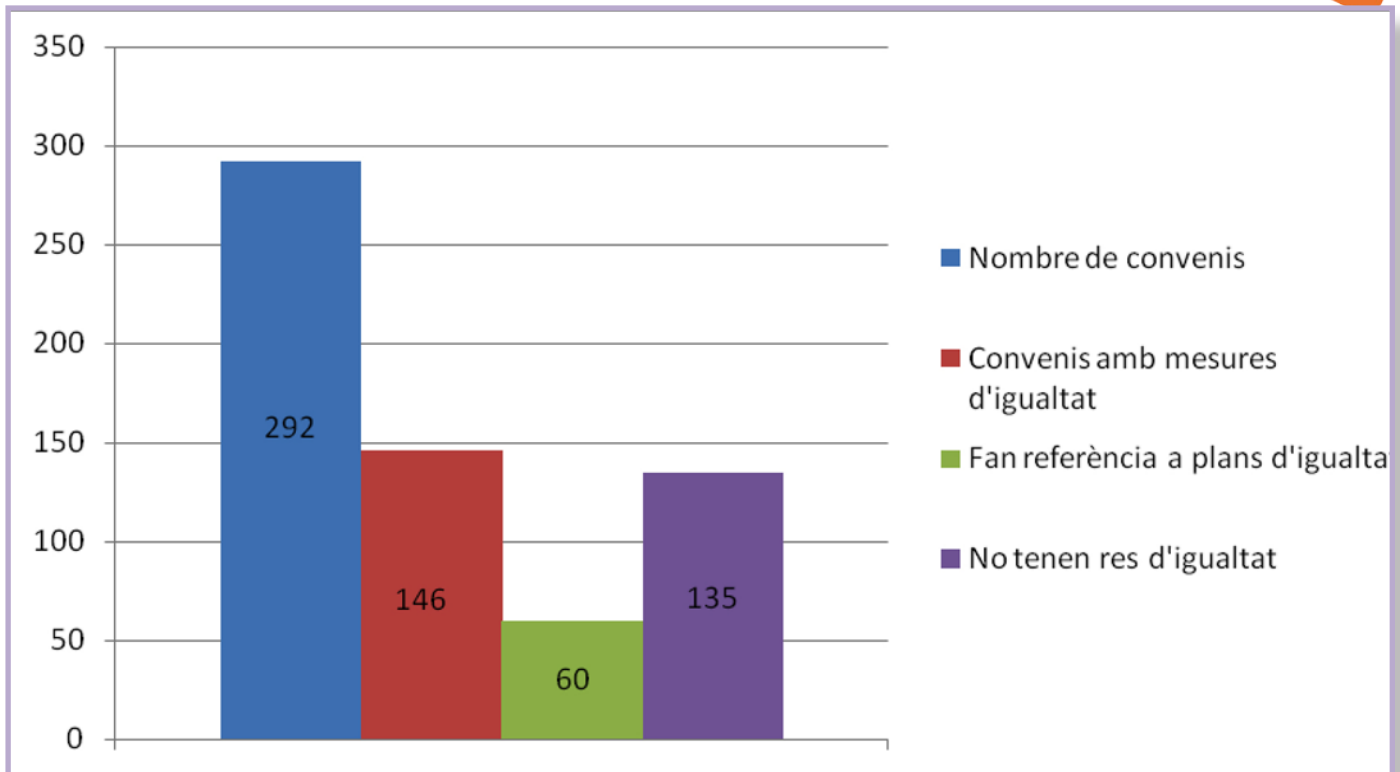
	% Dones	% Homes
Menys de 6 mesos	31,70	28,4
De 6 mesos a 1 any	16,7	18,5
De 1 a 2 anys	20,6	20,9
Més de 2 anys	31,0	32,2

Sortides de l'atur a l'ocupació (%)

	Homes	Dones	Total
2n a 3r trimestre 2011	15,37	16,76	15,99

Sortides de l'atur a la inactivitat (%)

	Homes	Dones	Total
2n a 3r trimestre 2011	9,45	20,15	14,21

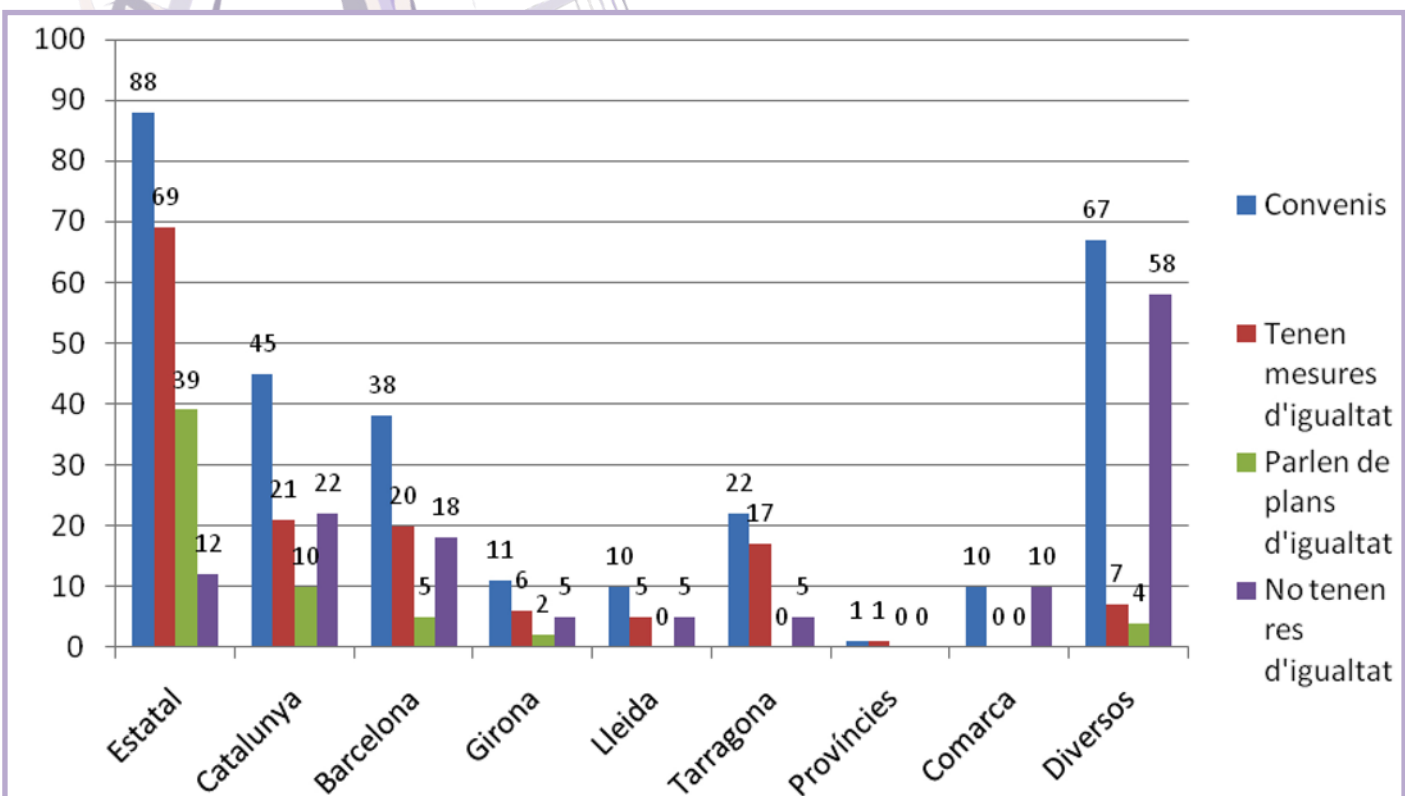

referència a l'establiment de mesures i plans d'igualtat, i molt millor si incorporem en els convenis sectorials com s'elaboren els plans d'igualtat, qui els elabora, com es fa una diagnosi, quins són els tipus d'objectius que han de tenir i sobre quins aspectes han d'actuar les mesures que s'acordin.

També és molt important que articulem com hi participa la representació sindical: d'una banda, creació d'una comissió paritària d'igualtat sectorial per fer el seguiment del comportament de les empreses del sector en matèria d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes, per fer un estudi de la realitat de

les dones del sector i fins i tot per fer de mediació en casos de discrepàncies o incompliments en empreses del sector; de l'altra, creació d'una comissió paritària en les empreses per a l'elaboració del pla d'igualtat, el seguiment i l'avaluació del mateix pla.

Hem trobat bones pràctiques sobre aquests temes en els convenis estudiats. I també mesures concretes, algunes d'elles en forma d'accions positives, sobre l'accés a l'ocupació, la promoció, la formació, els salaris, l'assetjament sexual i/o l'assetjament per raó de sexe, o fins i tot propostes de continguts

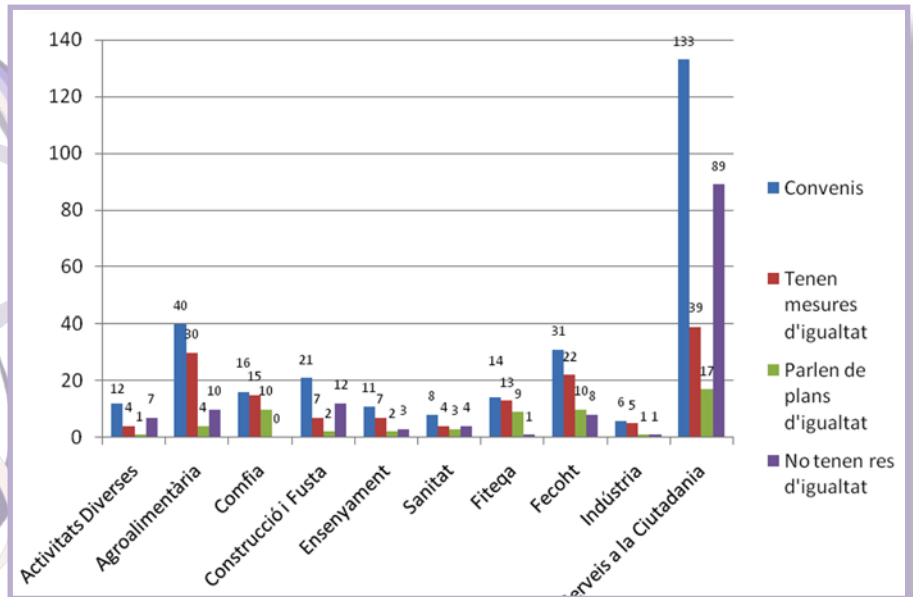
en els protocols d'actuació contra l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe.

També hem trobat convenis que copien literalment el que diu la llei, cosa que serveix de recordatori a les empreses del que s'ha de fer en matèria d'igualtat entre dones i homes en el món laboral.

I també hem constatat que existeixen unes no bones pràctiques que seria convenient no tornar a recollir en cap conveni.

Aquestes bones i males pràctiques les recollirem en l'informe i les penjarem a la nostra pàgina web, esperant que serveixin d'orientació per poder avançar en la igualtat de les condicions de treball que tenen les dones i els homes, i en l'eliminació de les discriminacions que pateixen també en el món laboral.

Lidia Sandalinas Félez
Acció de Gènere a l'Empresa
Secretaria de la Dona de la CONC

25-N: Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

CCOO de Lleida va commemorar un nou 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, amb una jornada de treball de delegades i delegats i responsables sindicals.

Durant la jornada, la secretària de Polítiques d'Igualtat de CCOO de Lleida, Imma Romeo, va parlar de la violència masclista al món laboral i de les propostes d'acció sindical des del convenciment que és fonamental que el sindicat treballi la violència masclista a les empreses, i que els delegats i delegades han de donar suport a les

dones que la pateixen. Aquesta ajuda entra dins de les seves funcions com a representants dels treballadors i les treballadores, sobretot en el cas de les persones que són delegades de prevenció. El sindicat dona instruments i eines a aquests delegats i delegades perquè puguin actuar.

La secretària de Polítiques d'Igualtat va fer un resum de quins són els mitjans que, com a sindicalistes, es tenen per prevenir la violència masclista en l'àmbit laboral: la formació i la sensibilització, la negociació col·lectiva, les mesures o els plans d'igualtat i els

protocols d'intervenció.

Un cop acabada la xerrada, es va penjar a l'edifici del sindicat la pancarta commemorativa d'aquest dia amb el lema "Ni a la feina ni a casa!".

Abans, a les 10 del matí, una representació de membres del sindicat va acudir a l'acte institucional de commemoració del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, organitzat per l'Ajuntament de Lleida, a la plaça dels Fanalets de Sant Jaume.

Àrea de Política Social i d'Igualtat
CCOO de les Terres de Lleida

La lluita de les dones: de la paritat a l'eliminació de drets

Ja sembla que hagi passat molt de temps des del Govern socialista de Rodríguez Zapatero i el Govern tripartit de Catalunya, que apareixien com a impulsors de la defensa dels drets de les dones, tant en la composició del primer Govern de Rodríguez Zapatero com en la centralitat en la qual es van situar per a ambdós governs les polítiques de dones en aquest període, que van promoure: lleis contra la violència de gènere; el matrimoni i la maternitat/paternitat entre persones del mateix sexe; la llei d'igualtat, que creava les bases per millorar la presència i les condicions de treball de les dones en el mercat laboral, i altres aspectes, com ara les bases per millorar els coneixements i les actuacions en l'exercici de la política, l'educació i la salut, entre d'altres, que van crear el Ministeri d'Igualtat a Madrid i que van donar més pes i recursos a l'Institut Català de les Dones a Catalunya, per treballar, entre d'altres, la transversalitat en els diferents departaments. Aquesta centralitat rebia moltes crítiques del moviment feminista, perquè moltes d'aquestes actuacions no havien comptat amb l'opinió de les associacions, i tenien molts punts fluixos. També es va donar un gran salt en l'aportació de més recursos per millorar l'estat del benestar, amb totes les contradiccions que percebíem, perquè, per exemple, en el desenvolupament de la llei d'autonomia personal i dependència, la majoria d'aportacions anaven a mans de dones familiars cuidadores, i així s'obviava la creació d'una font d'ocupació important. També aquí a Catalunya es va donar un important impuls a l'augment d'estructures per protegir dones en risc de violència, o d'altres com l'augment de les escoles bressol públiques.

Aquesta etapa ja va començar a patir refluxos en el segon Govern tripartit: ja hi havia menys dones en el Govern, i en la reforma que va dur a terme el Govern espanyol es va eliminar la paritat del primer Govern i es va eliminar el Ministeri d'Igualtat. També els refluxos es van notar en l'elaboració de la llei de salut sexual i reproductiva, en què van acabar cedint algun aspecte davant els sectors més reaccionaris. En tot moment els petits avenços no havien estat una concessió, sinó que eren la resposta davant de la pressió del moviment feminista i altres moviments progressistes. Però els atacs, amb l'excusa

de la crisi econòmica, es van començar a incrementar sobretot davant la primera reforma laboral, la reforma de les pensions o les retallades de recursos que s'havien destinat a millorar l'estat del benestar, i que milloraven les condicions de vida de les persones i sobretot de les dones com a sustentadores de la vida; aquests atacs provenien del Govern estatal, que, pressionat per la dreta reaccionària i antidemocràtica europea, els va plantejar com a ajustos inevitables.

Les associacions de dones van expressar des del començament que altres alternatives econòmiques eren possibles. A Catalunya les dones, com a treballadores i com a feministes, vam participar en la vaga general. Posteriorment, en el canvi de Govern —Govern de Convergència i Unió—, aquestes retallades han estat cada cop més fortes i en aquest moment ja no són ajustos econòmics injustos, sinó que tenen a veure amb un desmantellament de l'estat del benestar, un canvi de model que preveu grans privatitzacions en la sanitat, l'educació, entre d'altres. Ja des de les mobilitzacions entorn del 8 de març del 2011, els eixos contra aquest atac van estar en primera línia de les reivindicacions de la Secretaria de la Dona i d'organitzacions del moviment feminista. També dones feministes des del Moviment Laic i Progressista, o la Plataforma Prou Retallades, o el moviment dels indignats van continuar expressant el seu malestar. Entorn del 28 de maig, Dia de la Salut de les Dones, o des de la Campanya pel Dret a l'Avortament, tant el sindicat com les associacions de dones han anat denunciant la manca de visió de gènere i de respecte de drets de les polítiques sanitàries i d'altres. En el moviment contra les retallades i els canvis en els serveis públics, hi han participat també dones feministes, que els han impulsat i han batallat perquè els moviments unitaris tinguin en compte les reivindicacions de gènere. Ara, davant dels plantejaments del nou Govern de l'Estat en el qual el Partit Popular té la majoria absoluta, les associacions feministes s'estan organitzant per una nova lluita. La Marea Violeta omple els carrers de moltes ciutats i anima les dones a adherir-se a la lluita per no retrocedir més en els drets que han estat tan difícils d'aconseguir.

M. Carme Catalán, Secretaria de la Dona

Acte de la plataforma unitària contra les violències de gènere

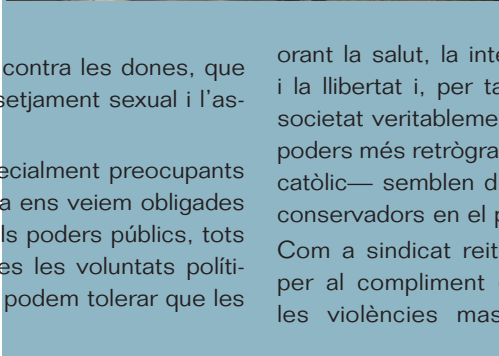
La Secretaria de la Dona de CCOO del Barcelonès

ha elaborat el manifest i la dinàmica de l'acte del dilluns 20 de febrer del 2012, a les 20 h, a la plaça de Sant Jaume

Les dones de CCOO volem aprofitar l'oportunitat que ens brinda la Plataforma contra les Violències de Gènere per tornar a denunciar les diverses formes de violència exercides contra les dones, que en l'àmbit laboral es manifesten en l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe.

Hem començat el 2012 amb xifres especialment preocupants d'assassinats de dones, per la qual cosa ens veiem obligades a tornar a reclamar tots els esforços dels poders públics, tots els recursos econòmics i humans i totes les voluntats polítiques per aconseguir-ne l'eradicació. No podem tolerar que les retallades afectin de cap manera la lluita contra les violències masclistes.

Els assetjaments que patim moltes dones al lloc de treball estan directament vinculats al desequilibri en les relacions de poder entre els sexes, de manera que els casos d'assetjament suportats i silenciats es multipliquen en temps de crisi, quan l'amenaça de perdre la feina s'estén entre les dones treballadores. Aquesta situació de vulnerabilitat s'accentua amb l'actual aprovació

d'una reforma laboral que encara ens deixa més indefenses com a treballadores, tant en la contractació com en el manteniment de les condicions laborals i en l'acomiadament.

Estem experimentant una combinació dels efectes del patriarcat i del capitalisme que té com a conseqüència que moltes dones pateixin en silenci situacions insostenibles que els van deteriorant la salut, la integritat psíquica i física, la qualitat de vida i la llibertat i, per tant, amenacen el desenvolupament d'una societat veritablement democràtica, en un moment en què els poders més retrògrads encara existents —com ara l'integrisme catòlic— semblen dictar les darreres amenaces dels governs conservadors en el poder.

Com a sindicat reiterem el nostre compromès per treballar per al compliment de les lleis que ens protegeixen contra les violències masclistes; continuarem formant les nostres delegades i delegats sindicals per poder intervenir a les empreses; instem els governs central, autonòmic i municipals a millorar les dotacions de recursos i la col·laboració entre els organismes i les institucions responsables, i convoquem tothom a participar en les diverses mobilitzacions que des de les organitzacions feministes i els moviments socials commemoren el 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora.

La Secretaria de la Dona de CCOO del Barcelonès

La Secretaria de la Dona de CCOO del Barcelonès

La pregunta no és si una menor pot o no avortar sense el permís dels seus pares, la pregunta és si una menor pot tenir fills sense l'acceptació de la pròpia mare!

**Fartes de populisme!
Avortament lliure i gratuït!**

Ahir, el nou ministre de justícia Alberto Ruiz Gallardón, ens sorprenia amb una bateria de reformes. Entre elles, la de l'actual llei orgànica 2/2010 de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs. Concretament, pretén introduir que s'hagi d'exigir el consentiment patern a les menors que vulguin interrompre el seu embaràs. El simple fet que tal reforma es plantegi

des del ministeri de justícia i no des del de sanitat serveis social i igualtat, ja representa un retrocés que evidencia la intenció de criminalitzar a les dones que decideixen interrompre el seu embaràs, a part de la voluntat de tutelar el dret a la dona a decidir sobre el SEU propi cos.

A més, se suposa que totes les lleis és fan sota el supòsit de legislar sempre a favor de la part més vulnerable, desprotegida i que està en la posició més feble. La proposta que ahir ens anunciava el Ministre Gallardón va radicalment en contra d'aquest principi de dret, ja que afecta a aquelles que es troben en una situació més difícil.

Segons un estudi recent realitzat per l'Associació de Clíniques Acreditades per a la Interrupció de l'embaràs (Acai), tan sols el 0,41% de les noies de la mostra havien acudit a interrompre's l'embaràs sense notificar-ho als seus progenitors o tutors, adduint que fer-ho, les hauria posat en un seriós conflicte perquè es trobaven en un estat de "molt alta vulnerabilitat", ja que la majoria

no tenien pares, estaven a la presó o eren drogodependents.

Posar dificultats legals per interrompre l'embaràs no ajuda a reduir-ne el nombre. Tan sols suposa un increment proporcional a les barreres posades de la inseguretat i les practiques clandestines que solen posar en greu risc la salut de les adolescents.

Una menor doncs pot tenir fills o casar-se lliurement i sense necessitat de CAP autorització, però pretenen que no puguin decidir sobre si volen o no tenir un fill.

Des d'Acció Jove-joves de CCOO volem expressar doncs el nostre rebuig frontal per tot lo exposat a una proposta de reforma que creiem injustificada, sectària, paternalista, moralista, nociva, propagandística i altament irresponsable.

Exigim doncs al Govern de l'Estat que tiri enrere tal proposta.

Manifest d'Acció Jove-joves de CCOO

8 de Març del 2012 PELS NOSTRES DRETS

culturals, sexuals, laborals, econòmics, socials i democràtics

Actes confederals

- Assemblea de delegades i delegats

Dia 8 de març

- 10.30 h
- Sala d'actes de CCOO de Catalunya, Via Laietana, 16, Barcelona

Presentació a càrrec de:

Intervencions:

La presentació de l'assemblea la farà l'Olga Fernández Martín-Corral, Secretària de la Dona de la USCOB.

Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya

Rosa Bofill, secretària de la Dona de CCOO de Catalunya

Intervencions de delegades de diferents sectors i territoris

Manifestació: "Pels nostres drets culturals, sexuals, laborals, econòmics, socials i democràtics"

- Dia 8 de març
- 12 h: sortida de la seu de CCOO de Catalunya, a Via Laietana, fins a la seu de la patronal catalana, Foment del Treball, on es faran visibles les nostres reivindicacions

Activitat cultural del 8 de Març

Dia 8 de març

- 17 h
- Amb motiu de la presentació de la darrera obra de l'autora: El contenido del silencio
- Conversa amb Lucía Etxebarria
- Conduïda per Lidia Sandalinas, de la Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya+Hi.

Intervindran:

Josep M. Romero, secretari de Formació Sindical i Cultura de CCOO de Catalunya, Rosa Bofill, secretària de la Dona de CCOO de Catalunya

Manifestació unitària

Dia 8 de març

- 19 h, Plaça Universitat
- Dins la manifestació hi haurà un seguici sindical amb una pancarta signada per CCOO, UGT i USOC amb el lema:

"LES DONES NO VOLEM PAGAR LA CRISI"

INFORMACIÓ D'ACTES ALS TERRITORIS:

www.ccoo.cat

**PREMI
AURORA GÓMEZ**
A la lluita **feminista**
en l'àmbit laboral

Consulteu les bases del premi a:
www.fciprianogarcia.ccoo.cat

Recomanem

La directora i actriu Icíar Bollaín ens mostra el seu costat més solidari amb la seva nova pel·lícula **Katmandu, un espejo en el cielo**

Icíar ens va mostrar anteriorment la seva preocupació pels temes femenins i compromesos en pel·lícules com: *Hola, ¿estás sola?* (1995), *Flores de otro mundo* (1999), *Te doy mis ojos* (2003), *Mataharis* (2007) i l'última *También la lluvia* (2010).

En aquesta ocasió, Icíar recrea la vida d'una dona singular, Vicki Sherpa, la mestra Victòria Subirana (Ripoll, 1951), que, després d'un viatge a Nepal i impactada per les dures condicions de pobresa i marginalitat, es va embarcar contra vent i contra corrent en la creació d'un projecte educatiu per als nens més desfavorits del Nepal.

La directora ens presenta una Vicki gairebé com una il·luminada, una dona i el seu somni, capaç d'enfrontar-se a tot per canviar les regles de la societat nepalesa, i aconseguir el seu objectiu d'oferir un ensenyament actiu i "de qualitat" als més desvalguts.

La pel·lícula ens mostra en forma de pinzellades els grans problemes de la societat nepalesa: el sistema de castes, la marginació de les dones, el treball infantil, i tot això en el marc de la misèria que abasta grans capes de la societat.

Un personatge que ens ha semblat molt interessant és Sharmila, la mestra nepalesa i companya de Vicki en el projecte, que haurà d'enfrontar-se a les seves pròpies arrels socials i culturals i superar-les per poder prosseguir en aquest objectiu.

Per tot això, recomanem aquesta pel·lícula, si bé hem trobat a faltar un retrat més personal i profund de Vicki, de la qual només tenim unes breus referències de la seva infància i vida anterior a la seva arribada al Nepal. Creiem que insuficients per comprendre d'on neix aquesta passió i aquesta força que li permeten, d'una banda, sobreposar-se i prosseguir malgrat totes les dificultats que aniran sorgint i, de l'altra, superar l'elevat cost de la renúncia a l'amor i a una vida familiar pròpia.

Finalment, creiem que Icíar aconsegueix interessar-nos en la vida i l'obra de Victòria Subirana i la nostra recomanació es fa extensiva al seu llibre *Vicki Sherpa, una maestra en Katmandu* (Aguilar 2002).

Secretaria de la Dona
Federació d'Indústria

La desgràcia de ser dona, de Rosa Regàs

Editorial Ara Llibres, gener de 2012,
113 pàgs. 16,95 euros

Us volem recomanar l'últim llibre de l'escriptora Rosa Regàs, un assaig on vol demostrar i demostra que ser dona, per al 95% de les dones del món, és una desgràcia. Posa de manifest els motius de la situació de desigualtat de les dones davant els homes; la societat patriarcal, les religions o la manca d'autonomia econòmica, entre d'altres.

En una entrevista recent, l'autora assegura que a Espanya fa segles que vivim en una societat masclista, i això no s'acaba en un parell de generacions. Per això, considera imprescindibles les polítiques a favor de les dones maltractades o l'existència del Ministeri d'Igualtat.

"Una comunitat que no s'esgarrifa per les dotzenes de dones mortes a mans dels seus agressors no pot dir que ha eradicat la injusta diferència de tracte que reben els homes i les dones en l'aspecte social, religiós, polític o familiar", en paraules de la mateixa Rosa Regàs.

Insisteix en el fet que hi ha dones que pateixen injustícies des del moment de néixer, sense cap mena de justificació, que ignoren els seus drets d'igualtat, justícia i llibertat.

"La llista dels afronts i les violacions dels drets més elementals de l'ésser humà que s'utilitzen contra la dona és inacabable, i ni la societat ni els governs prenen mesures", i assegura que "no hi ha llibertat sense llibertat econòmica". El percentatge de població activa femenina a Espanya se situa en el 52%, un dels més baixos de la Unió Europea, la majoria dels contractes a temps parcial són per a dones i les que treballen per l'empresa privada cobren entre un 17 i un 30% menys per la mateixa feina que un home.

També denuncia la violència de gènere, una vergonya mundial que ha costat segles reconèixer-la com a tal. Des del 2003 fins a l'octubre del 2011, és a dir, en nou anys, han morts 618 dones. Enfront d'aquesta plaga, no veiem una reacció proporcionada ni dels governs ni de la societat.

Per acabar, ens insta continuar treballant per aconseguir la nostra llibertat econòmica, que ens permeti valdre'ns per nosaltres mateixes, renunciant a la protecció de l'home, que ens ha de conduir inexorablement a un món millor.

Secretaria de la Dona
Federació d'Indústria

Us recomanem la Ruta dones del suro. Palafrugell

Es tracta d'una ruta guiada pels carrers de Palafrugell per donar a conèixer la situació de les dones obreres durant les últimes dècades del segle XIX i el primer terç del segle XX. Palafrugell vila surera per excel·lència comptà amb una mà d'obra femenina que arribarà a superar en nombre al dels obrers. Durant la passejada, amb l'ajut d'articles de premsa i altres documents de l'època, juntament amb imatges antigues, es fa una mirada als canvis socials, polítics i econòmics que van viure aquelles dones i pels que van lluitar. Per a més informació: www.captiva-t.cat

Rosa Bofill
Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya

Dones carrant amb màquina